

[Christiani.]

interesseret 6 000 Mill. Kr., saa er det forbavsende, at man har kunnet tro, at det var muligt at ordne Danmarks Økonomi uden om en simpel Forrentning af de i Landbruget anbragte Kapitaler; og dette gælder, hvilken Grundlov vi saa end har eller faar.

Det ærede Medlem Hr. Knud V. Jensen udtalte i sin Majtale, at de andre Partier talte altid saa meget om Arbejdsløshedens Bekæmpelse, de havde aldrig selv fremsat Forslag i saa Henseende. Dette er en Misforstaaelse. Vi har fremsat bestemte positive Forslag, og de begynder med det uomgængelige Krav, at i et Land som Danmark, der er det mest udprægede Landbrugsland i Europa, er ingen økonomisk Ligevægt mulig uden om en simpel Forrentning af de i Landbruget anbragte store Kapitaler. Alene herved frigøres den Omsætningsstimulans, som, idet den virker ind over alle andre Erhverv, er den første Betingelse for en effektiv Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Vejen er en dobbelt: Landbruget maa aflastes for de urimeligt tunge Skattebyrder, som i Dag lægges paa det, og det almindelige Omkostningsniveau maa nedsættes gennem friere Handel og Fremme af Eksporten under enhver Form. I Arbejdet herfor vil Regeringen altid kunne regne med sikker og loyal Støtte fra mit Parti.

Svend E. Johansen: Det, der har kendetegnet den Debat, der har været ført ved Grundlovsforslagets Behandling i den nye Rigsdag, det er jo den Tvivl, der fra forskellig Side er kommet til Orde om Resultatet af Folkeafstemningen. Og jeg kan i og for sig godt forstaa, at der fra Forligspartiernes Side er opstaaet en vis Tvivl om, hvorvidt det vil være muligt at faa Folkeafstemningen frelst igennem, for det kan vist siges som en Kendsgerning, at nogen stor Begejstring ude hos Vælgerbefolkningen findes der ikke for dette Grundlovsforslag, der nu skal afgøres endeligt for Folketingets Vedkommende. Og det er forstaaeligt, at denne Begejstring mangler, fordi Grundlovsforslaget ganske simpelt ikke løser et eneste principielt Spørgsmaal for Befolkningen.

Forholdet er jo det, at det Grundlovsforslag, der skal ud til Folkeafstemning, til lader stadig væk at lade Enkeltmand til egne sig de økonomiske Værdier, der er en Frugt af Fællesskabets Arbejdsindsats. Det Grundlovsforslag, der skal ud til Afgørelse, indeholder stadig de Bestemmelser, der lader Stat og Kommune som hidtil faa Adgang til

uindskrænket at frarøve det arbejdende Folk en saa stor Del, som det findes betimeligt, af dets arbejdsskabte Fortjenester, dels gennem de direkte Skatter og ikke mindst gennem Snigskatteerne, det vil sige de vederstyggelige Forbrugsafgifter og Toldskatter. Efter den nye Grundlov er Erhvervsfriheden akkurat ligesom under den gamle en Pyntegenstand, der ingen reel Betydning har, fordi Staten gennem Lovgivningen har tilegnet sig en saadan Indflydelse paa Erhvervslivet, at vi snart er i den Tilstand, at det er Statsmagten, der gennem Administrationen bestemmer, hvem der kommer i Arbejde, og paa hvilke Vilkaar Arbejdet maa udøves.

Saa er der endelig det meget alvorlige Forhold, at Retsikkerheden svækkes gennem den nye Grundlov. Jeg paaviste dette under anden Behandling i sidste Rigsdags-samling, og i dette Forhold er der intet ændret. Paadømmelse af politiske Lovovertrædelser tages bort fra de borgerlige Domstole og overføres til en Særdomstol, til Rigsretten, hvis Afgørelse er inappellabel.

Den personlige Frihed faar ikke taaleligere Vilkaar efter den nye Grundlov, end den har nu. Det vil sige, at den personlige Frihed stadig er en Fiktion. Vi kan jo se det bl. a. deraf, at en af de utaaeligste Krænkelser af den personlige Frihed, den tvungne Værnepligt, uændret overføres i det nye Forfatningsforslag.

Folkestyret udvides ikke, men reelt indskrænkes det. Valgmaaden til Rigstinget er i Strid med Folkestyrets Idé, hvilket det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen og det ærede Medlem Hr. Gregersen har paavist under Forslagets Behandling her i Tinget. Det mest rammende Udtryk har det ærede Medlem Hr. Vesterager givet om dette System, da han sagde, at Forfatningen bliver en politisk Valutacentral med en Friliste, Folketinget, og en bunden Liste, Rigstinget. Det forekommer mig at være beskæmmende, at de demokratiske Partier, naar de endelig vilde gaa til en Udformning af en ny Grundlov, ikke har formaaet at skabe bedre forfatningsmæssige Vilkaar for den danske Befolkning.

Naar jeg sammenholder Grundlovsforslaget med den nye Valglov, der, som det tidligere er paavist, betyder en Monopolisering af Partistyret, navnlig for de saakaldte store Partier, og en Vanskeliggørelse for nye Partier, saa er jeg klar over den Ufrihedens Aand, der er Grundlaget for Forligspartiernes Indsats paa disse Omraader. Denne Indsats vil jeg ikke støtte, tværtimod maa den i mig se en uforsonlig Modstander.